

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/892/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414201257
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5414201257.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvety Dzugasovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: A. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX G. F., štátny občan SR, zastúpeného JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, so sídlom K. XXXX, XXX XX G. F., proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o zaplatenie sumy 20.730,15 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6C/43/2014-87 zo dňa 22. septembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6C/43/2014-87 zo dňa 22. septembra 2014 **p o t v r d**
z u j e .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd návrh navrhovateľa zamietol (veta I. výroku rozsudku). Súčasne uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 99,51 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným okresnému súdu dňa 26.03.2014 sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal uloženia povinnosti zaplatiť mu sumu 20.730,15 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 23.07.2013 do zaplatenia. Zároveň žiadal, aby súd zaviazal odporcu nahradiť mu trovy, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli.

Pred začatím pojednávania navrhovateľ zobrať v časti o zaplatenie 5,5 % úroku z omeškania ročne zo sumy 20.735,15 Eur za obdobie od 23.07.2013 do 22.01.2014 späť, v dôsledku čoho prvostupňový súd uznesením č. k. 6C/43/2014-75 zo dňa 06.08.2014 konanie v predmetnej časti podľa ust. § 96 ods. 1 až 3 O.s.p. zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.09.2014.

Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že dňa 16.03.2006 Krajský súd v Žiline vyhlásil rozsudok sp. zn. 20Cob/296/2005, ktorým zmenil rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 4Cb 54/04-136 zo dňa 14.03.2005 tak, že odporcovi vystupujúcemu vo veci (Novák - Penzión, s.r.o.) uložil, aby navrhovateľovi (Róbertovi Kapalovi) zaplatil sumu 391.482,50 Sk. Vo výroku, ktorým súd zamietol návrh v časti o zaplatenie 8,98% úroku z omeškania ročne zo sumy 391.482,50 Sk od 09.12.2003 do zaplatenia, prvostupňový rozsudok potvrdil a odporcu zaviazal na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v sume 36.956,- Sk. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.04.2006. Dňa 07.04.2006 Róbert Kapala uzavrel Zmluvu o postúpení pohľadávky s navrhovateľom v tomto konaní (A. F.), ktorej predmetom bolo postúpenie pohľadávky Róberta Kapala

voči spoločnosti Novák - Penzión, s.r.o. vo výške 1.297.999,50 Sk s 8,98% úrokom z omeškania ročne od 01.01.2004 do zaplatenia vyplývajúcej zo zmluvy o dielo zo dňa 30.08.2002, vrátane dodatku č. I zo dňa 03.11.2003. Súčasťou postupovanej pohľadávky bola aj pohľadávka, ktorá bola priznaná rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 20Cob 296/05 zo dňa 16.03.2006 v sume 391.482,- Sk s príslušenstvom, vrátane trov konania, ktorá je zdokumentovaná v spise Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 4Cb 54/04. V zmluve bola dohodnutá odplata za postúpenie vo výške 1.050.000,- Sk s tým, že túto postupca (Róbert Kapala) dlhuje postupníkovi (A. F.) a bude zaplatená tak, že akákoľvek časť vymožennej sumy na účet postupníka (A. F.) sa odpočíta z existujúceho dlhu postupcu (Róbert Kapala) voči postupníkovi (A. F.). Zmluva o postúpení pohľadávky sa nachádza na č.l. 10-11 spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 3Er/807/2006. Dňa 23.05.2006 bol súdnemu exekútorovi Mgr. Mariánovi Kráľovi doručený návrh na vykonanie exekúcie, ktorým A. F., prostredníctvom advokáta JUDr. Jozefa Poláka, navrhol vykonanie exekúcie proti povinnému Novák - Penzión, s.r.o. za účelom vymoženia pohľadávky priznanej rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 20Cob 296/05 zo dňa 16.03.2006 v sume 391.482,- Sk s príslušenstvom, pozostávajúceho z trov prvostupňového a odvolacieho konania v sume 36.956,- Sk, poplatku za vydanie poverenia 500,- Sk a trov právneho zastúpenia v exekúcii vo výške 10.684,- Sk (č.l. 1 až 3 spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 3Er/807/2006). Dňa 10.04.2008 Najvyšší súd SR vydal uznesenie sp. zn. 3Obdo 21/2006, ktorým bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 20Cob/296/2005 zo dňa 16.03.2006. S dátumom 14.05.2008 bola uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok medzi postupcom A. F. a spoločnosťou RK-STAV, s.r.o. ako postupníkom (v mene ktorej ako konateľ konal Róbert Kapala), predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky vo výške 391.482,- Sk s príslušenstvom, priznanej rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 20Cob/296/2005 zo dňa 16.03.2006 v sume 391.482,- Sk s príslušenstvom, keď pohľadávka je dokumentovaná v spise Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 4Cb/54/2004. Róbert Kapala uznal podpis na uvedenej zmluve za svoj dňa 28.05.2008. Dňa 17.06.2008 spoločnosť Novák - Penzión, s.r.o. navrhla, prostredníctvom zvoleného advokáta, zastavenie exekúcie, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 3Er/807/2006 a dňa 09.07.2008 súdny exekútor na základe oznámenia oprávneného zo dňa 02.07.2008 navrhol pripustenie zmeny účastníka konania z oprávneného A. F. na RK-STAV, s.r.o.. V ten istý deň súdny exekútor súdu doručil aj podnet na zastavenie exekúcie, v ktorom o. i. oznámil súdu, že v priebehu exekučného konania celkovo vymohol 373.100,- Sk, z ktorej sumy si súdny exekútor ponechal na trovy exekúcie sumu 57.900,- Sk, sumu 253.600,-Sk poukázal na účet právneho zástupcu oprávneného a priamo oprávnenému vyplatil celkom 61.600,- Sk. Suma 253.600,- Sk a 61.600,- Sk predstavuje spolu 315.200,- Sk (10.462,72 Eur). Okresný súd Dolný Kubín znesením č. k. 3Er/807/2006-80 zo dňa 14.01.2009 rozhodol o zastavení exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, v zmysle ktorého súd exekúciu zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným. Druhým výrokom tohto uznesenia bol A. F. ako oprávnený zaviazaný na náhradu trov exekúcie súdneho exekútora vo výške 259,29 eur E tretím jeho výrokom nebola povinnému priznaná náhrada trov exekúcie. Proti uvedenému uzneseniu nebolo podané žiadne odvolanie a stalo sa tak právoplatným dňa 02.03.2009. Uznesením č.k. 3Er/807/2006-83 zo dňa 16.01.2009 Okresný súd Dolný Kubín nepripustil, aby do konania namiesto oprávneného A. F. vstúpila spoločnosť RK-STAV, s.r.o.. Proti uvedenému uzneseniu sa nikto neodvolal a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.03.2009. Dňa 08.04.2010 spoločnosť Novák - Penzión, s.r.o. podala na Okresný súd Dolný Kubín proti A. F. žalobu o zaplatenie sumy 10.462,47 Eur (315.200,- Sk) s 9% úrokom z omeškania od 10.03.2009 do zaplatenia, keď išlo o sumu, ktorú A. F. od spoločnosti Novák - Penzión, s.r.o. vymohol v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 3Er/807/2006. Žalobou sa začalo na Okresnom súde Dolný Kubín konanie vedené pod sp. zn. 2Cb/15/2010, v ktorom bol vypočutý A. F.. Ten vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 26.10.2010 uviedol, že RK-STAV, s.r.o. na neho previedol pohľadávku len preto, že voči tejto spoločnosti a pánovi Kapalovi bola vedená exekúcia. Peniaze vymožené v exekúcii boli vyplatené jeho právnenmu zástupcovi JUDr. Polákovi a Kapalovi, on fyzicky žiadne peniaze neprevzal. O žalobe bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/15/2010-61 zo dňa 26.10.2010 tak, že A. F. bol zaviazaný, aby spoločnosti Novák - Penzión, s.r.o. zaplatil sumu 10.462,47 eEur s 9% úrokom z omeškania od 10.03.2009 do zaplatenia a nahradil mu aj trovy konania 627,50 Eur, vrátane trov právneho zastúpenia v sume 1.392,30 Eur. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.07.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 14 Cob/66/2011 zo dňa 28.06.2012. Na základe zmieňovaného rozsudku Okresný súd Dolný Kubín č.k. 2Cb/15/2010-61 zo dňa 26.10.2010 podala spoločnosť Novák - Penzión, s.r.o. proti A. F. návrh na vykonanie exekúcie a túto vykonával pod sp. zn. Ex 103/12 súdny exekútor JUDr. Ján Gavura. Táto exekúcia bola skončená vymožením pohľadávky a jej príslušenstva a poverenie na vykonanie exekúcie bolo exekučnému súdu vrátené dňa 22.04.2014.

V exekučnom konaní bolo vymožených spolu 25.757,10 Eur /25.092,90 Eur a DPH 664,80 Eur/ (č.l. 74 spisu).

Prvostupňový súd citoval ust. § 5 ods. 1 a 3, § 6 ods. 1, § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 514/2003 Z. z.“) a konštatoval, že v konaní nebolo sporné, že rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 20Cob 296/05 zo dňa 16.03.2006 je nezákonným rozhodnutím v zmysle ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., keďže bolo pre nezákonnosť zrušené Najvyšším súdom SR v rámci dovolacieho konania. Aj keď navrhovateľ nebol účastníkom konania, v ktorom došlo k vydaniu tohto nezákonného rozhodnutia, na základe zmluvy o postúpení pohľadávky vstúpil do všetkých práv vzťahujúcim sa k postúpenej pohľadávke (§ 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a ako nový veriteľ prisúdenej pohľadávky nadobudol právo túto vymáhať. Inicioval preto exekučné konanie, ktoré bolo po zrušení exekučného titulu zastavené. Keďže navrhovateľ sa stal veriteľom pohľadávky až po vydaní nezákonného rozhodnutia, prípadná škoda mu mohla vzniknúť až v konaní, ktoré na dané súdne konanie nadväzovalo, a to v exekučnom konaní Okresného súdu Dolný Kubín pod sp. zn. 3Er/807/2006 a škoda mohla spočívať v nákladoch navrhovateľa vynaložených na toto konanie, či už tých, ktoré musel vynaložiť v súvislosti s návrhom na vykonanie exekúcie alebo v súvislosti s rozhodnutím o povinnosti nahradiť trovy zastavenej exekúcie. Podľa názoru prvostupňového súdu, momentom skončenia uvedeného exekučného konania v danom prípade, skončila príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a prípadnou škodou. Navrhovateľ si však v prejednávanej veci neuplatňuje škodu, ktorá mu vznikla v exekučnom konaní, ktoré inicioval ako (v tom čase) veriteľ pohľadávky prisúdenej nezákonným rozhodnutím, ale ako škodu si uplatňuje sumu, ktorá bola od neho vymožená v exekúcii sp. zn. Ex 103/12 vedenej súdnym exekútorom JUDr. Jánom Gavurom. Táto exekúcia sa začala na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/15/2010-61 zo dňa 26.10.2010, - ktorým bola navrhovateľovi uložená povinnosť vrátiť plnenie vymožené v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 3Er/807/2006. Exekúcia vedená súdnym exekútorom JUDr. Jánom Gavurom pod sp. zn. Ex 103/12 by sa však nikdy nezačala, keby si navrhovateľ dobrovoľne splnil svoju povinnosť vydať plnenie, ktoré bolo v jeho prospech vymožené na základe nezákonného rozhodnutia. Ak tak neurobil, je to on, kto zapríčinil, že mu, popri povinnosti vrátiť vymoženú sumu, vznikla aj povinnosť zaplatiť úroky z omeškania z vymoženej sumy a tiež trovy konania vzniknuté protistrane a napokon aj trovy exekúcie. Majetok navrhovateľa sa nepochybne vykonaním exekúcie sp. zn. Ex 103/12 znížil, keď z vykonaného dokazovania tento fakt vyplýva, avšak stalo sa tak v súvislosti s nedobrovoľným splnením povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím, ktoré však nie je nezákonným rozhodnutím v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Súdny exekútor od navrhovateľa vymohol to čo mal navrhovateľ splniť dobrovoľne, teda vrátiť sumu vymoženú v exekučnom konaní Okresného súdu Dolný Kubín vedenom pod sp. zn. 3Er/807/2006, ktorá sa v dôsledku omeškania s jej vrátením zvýšila o úrok z omeškania a tiež o trovy následného súdneho konania. Pritom to, že mal navrhovateľ povinnosť vrátiť vymoženú sumu nemôže predstavovať jeho škodu. Mal len vrátiť to, čo prijal (ak peniaze fakticky z väčšej časti fyzicky nedostal - zo správy súdneho exekútora Mgr. Mariána Kráľa vyplýva, že navrhovateľovi bolo vyplatených 61.600,- Sk a jeho právnomu zástupcovi 253.600,- Sk, tak to vo vzťahu k tretím osobám na veci nič nemení). Povinnosť vrátiť vymožené plnenie by vznikla aj v prípade, ak by k postúpeniu pohľadávky z nezákonného rozhodnutia nedošlo. Ak by ju vymáhal účastník daného konania - Róbert Kapala, po zrušení exekučného titulu, by aj jemu vznikla povinnosť vymoženú sumu vrátiť. Rozdiel v postavení navrhovateľa a pôvodného veriteľa Róberta Kapalu je v tom, že ak by navrhovateľ za postúpenú pohľadávku aj fakticky zaplatil odplatu, došlo by k zmenšeniu majetku, a teda ku škode, ktorá by súvisela s nezákonným rozhodnutím. V danom prípade však navrhovateľ Róbertovi Kapalovi fakticky neplatil nič, keď Róbert Kapala mal mať voči navrhovateľovi dlh vo výške odplaty, ktorá mala byť zaplatená tak, že akákoľvek časť vymoženej sumy na účet navrhovateľa sa odpočíta z dlhu Róberta Kapalu voči navrhovateľovi. Keďže bola v exekučnom konaní Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 3Er/807/2006 vymožená suma 315.200,- Sk, o túto sa potom mohol prípadne znížiť dlh Róberta Kapalu voči navrhovateľovi, čím sa teda mohol zmenšiť rozsah pohľadávky navrhovateľa voči Róbertovi Kapalovi. Ak by v tomto mala spočívať škoda musel by navrhovateľ ale preukázať, že táto jeho pohľadávka voči Róbertovi Kapalovi bola vo svojom nezmenšenom rozsahu aj reálna a vymožitelná, teda, že nešlo o tzv. nulovú, či nedobytnú pohľadávku. Okresný súd pritom vyslovil pochybnosť o existencii akéhokoľvek dlhu Róberta Kapalu voči navrhovateľovi (resp. v opačnom garde o pohľadávke navrhovateľa voči Róbertovi Kapalovi), ktorý je uvedený pri odplate v zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 07.04.2003, a to vzhľadom na obsah výpovede

odporcu v konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín po sp. zn. 2Cb/15/2010, v ktorej uviedol, že RK-STAV s.r.o. (hoci v skutočnosti to bol len konateľ uvedenej obchodnej spoločnosti Róbert Kapala) na neho previedol pohľadávku len preto, že voči tejto spoločnosti a pánovi Kapalovi bola vedená exekúcia. Skutočným úmyslom postupcu teda nebolo previesť pohľadávku na navrhovateľa, ale "dostať" ju dočasne mimo dosahu exekúcie vedenej na Róberta Kapalu (k tomu vid' poverenie vydané Okresným súdom Dolný Kubín dňa 04.01.2005, ako aj exekučný príkaz vydaný dňa 09.05.2005 voči Róbertovi Kapalovi na č.l. 31 a 32 spisu uvedeného súdu pod sp. zn. 3Er/807/2006) a následne mu ju "vrátiť" postúpením do majetkovej sféry Róberta Kapalu cez Zmluvu o postúpení pohľadávok so spoločnosťou RK-STAV, s.r.o. patriacou Róbertovi Kapalovi (v konečnom dôsledku peniaze vymožené od spoločnosti Novák - Penzión, s.r.o. získala spoločnosť RK-STAV, s.r.o., čo vyplýva z potvrdenia na č.l. 17 spisu). Za takéhoto stavu je viac ako pochybné, že išlo o postúpenie odplatné, nech by táto odplata mala akúkoľvek formu, či spôsob jej zaplata. Odhliadnuc od uvedeného, ak navrhovateľ následne pohľadávku prisúdenú nezákonným rozhodnutím postúpil v roku 2008 spoločnosti RK-STAV, s.r.o. dohodol sa na odplatu za ňu práve vo výške istiny pohľadávky, čím akákoľvek prípadná strata na majetku navrhovateľa vo forme pohľadávok vykompenzovala, keď jedna pohľadávka sa mu znížila a druhá mu vznikla. Ak navrhovateľ poukazoval na to, že by nikdy nekúpil pohľadávku, ak by nemal vedomosť, že ide o pohľadávku z právoplatného a exekučného titulu, ktoré sa stalo neskôr nezákonným rozhodnutím, tak prvostupňový súd poukázal na to, že pohľadávka z tohto nezákonného rozhodnutia predstavovala len časť celkovo postúpenej pohľadávky, cca jej jednu tretinu, keď Róbert Kapala navrhovateľovi postúpil pohľadávku vo výške 1.297.999,50 Sk s 8,98% úrokom z omeškania ročne od 01.01.2004 do zaplata a pohľadávka z nezákonného rozhodnutia bola vo výške 391.482,- Sk (bez príslušenstva). Okrem toho, ako už bolo uvedené, toto tvrdenie je v rozpore s výpoveďou navrhovateľa (vystupujúceho v pozícii odporcu v konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 2Cb/15/2010) roku 2010, ktorú okresný súd považoval za dôveryhodnú, v ktorej A. F. uviedol, že pohľadávka sa neho prevádzala, lebo Róbert Kapala bol v exekúcii, teda navrhovateľ ju nekupoval, aby ju následne vymáhal skutočne pre seba (aj keď sa tak naoko dialo), ale aby bola vymožená fakticky pre Róberta Kapalu, resp. jeho obchodnú spoločnosť. Vlastnosť pohľadávky v podobe jej vymožitelnosti, ktorú malo garantovať právoplatné a vykonateľné (nezákonné) rozhodnutie tak nemohla mať na rozhodnutie navrhovateľa o kúpe pohľadávky žiadny vplyv. Zhrnúc doteraz uvedené okresný súd nezistil priamu príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou spočívajúcou v zmenšení majetku navrhovateľa o peňažnú sumu, ktorá bola od neho vymožená v exekúcii vedenej súdnym exekútorom JUDr. Jánom Gavurom pod č. Ex 103/12. V prípade nedostatku príčinnej súvislosti potom nemožno hovoriť o vzniku zodpovednosti štátu za vzniknutú škodu. Ak navrhovateľ poukazoval na to, že odporca nesie zodpovednosť aj za nesprávny úradný postup, ktorý predchádzal vydaniu nezákonného rozhodnutia, tak navrhovateľ nešpecifikoval v čom mala táto nesprávnosť spočívať, ak sa však prejavila v nezákonnom rozhodnutí, potom je daná zodpovednosť za nezákonné rozhodnutie (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 24/2004), čo zodpovednosť za nesprávny úradný postup vylučuje.

Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O. s.p. a priznal v konaní úspešnému odporcovi náhradu trov konania (predstavujúcich cestovné vo výške spolu 99,51 Eur) proti navrhovateľovi, ktorý vo veci úspech nemal. Ide o hotové výdavky vynaložených v súvislosti s účasťou povereného zamestnanca Ministerstva spravodlivosti SR na pojednávaniach na tunajšom súde dňa 06.08.2014 a 22.09.2014 v zmysle špecifikácie uvedenej v napadnutom rozhodnutí.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, alternatívne navrhol tento rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Súčasne si navrhovateľ uplatnil voči odporcovi náhradu trov konania.

Uviedol, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, pretože rozhodoval vylúčený sudca a pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Prvostupňový súd sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou odporcu o tom, že nedošlo k naplneniu zákonných podmienok pre vznik zodpovednosti štátu za škodu. Odporca vo svojom vyjadrení k návrhu uviedol, že navrhovateľovi v súvislosti so zrušením rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 20Cob/296/2005 nevznikla žiadna škoda, za

ktorú by mal niesť zodpovednosť štát ako odporca v tomto konaní. Škoda na strane poškodeného ako jeden z kumulatívnych základných predpokladov vzniku zodpovednosti za škody podľa hmotného práva musí pritom existovať najneskôr v čase, keď súd o uplatnenom nároku rozhoduje (§ 154 O.s.p.). Navrhovateľom uplatnená škoda má spočívať v nároku a jeho príslušenstve vymáhanom v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Ex/103/2012, ktoré však (podľa doterajších poznatkov odporcu) nie je ukončené, v dôsledku čoho nie je možné ani ustáliť výšku škody, ktorá má/mala byť navrhovateľovi spôsobená. Tieto tvrdenia prezentované v prvostupňovom konaní odporcom sú však podľa názoru odvolateľa nepravdivé.

V konaní bolo bez ďalších pochybností preukázané, že v exekučnom konaní vedenom súdnym exekútorom JUDr. Jánom Gavurom pod sp. zn. Ex/103/2012 došlo k vymoženiu pohľadávky voči navrhovateľovi, v ktorej bol exekučným titulom rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 2Cb/15/2010-61 zo dňa 26.10.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/66/2011 zo dňa 28.06.2012, a to konkrétne predložením zrušenia exekučného príkazu zo dňa 08.01.2014, z ktorého vyplýva, že došlo k vymoženiu pohľadávky a jej príslušenstva. Pokiaľ prvostupňový súd zamietol návrh navrhovateľa pre absenciu priamej príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a škodou spočívajúcou v zmenšení majetku navrhovateľa o peňažnú sumu, ktorá bola od neho vymožená v exekúcii vedenej súdnym exekútorom JUDr. Jánom Gavurom pod sp. zn. Ex/103/2012, odvolateľ s týmto záverom nesúhlasil s poukazom na rozhodnutie publikované pod R 21/1992, v zmysle ktorého treba skúmať príčinu, ktorá vyvolala vznik škody, a to nie z hľadiska časového, ale z hľadiska vecného. Medzi vzniknutou škodou a nezákonným rozhodnutím existuje vzťah príčinnej súvislosti, pretože ak by rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo zrušené, nebolo by zastavené exekučné konanie Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 3Er/807/2006 a navrhovateľ by nebol zaviazaný uznesením vydaným v predmetnom exekučnom konaní dňa 14.01.2009 na zaplatenie trov exekúcie. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku sám uviedol, že v konaní nebolo sporné, že rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 20Cob/296/205 zo dňa 16.03.2006 je nezákonným rozhodnutím v zmysle ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., keďže bolo pre nezákonnosť zrušené Najvyšším súdom SR v rámci dovolacieho konania. Rovnako konštatoval, že i keď navrhovateľ nebol účastníkom konania, v ktorom došlo k vydaniu tohto nezákonného rozhodnutia, na základe zmluvy o postúpení pohľadávky vstúpil do všetkých práv vzťahujúcich sa k postúpenej pohľadávke (§ 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a ako nový veriteľ prisúdenej pohľadávky nadobudol právo túto vymáhať. Inicialo exekučné konanie, ktoré bolo po zrušení exekučného titulu zastavené. Keďže navrhovateľ sa stal veriteľom pohľadávky až po vydaní nezákonného rozhodnutia, prípadná škoda mu mohla vzniknúť až v konaní, ktoré na dané súdne konanie nadväzovalo, a to v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 3Er/807/2006. So záverom okresného súdu, že momentom skončenia uvedeného exekučného konania skončila príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a prípadnou škodou sa odvolateľ nestotožnil, keďže v predmetnom konaní vystupoval súčasný navrhovateľ ako oprávnený. Je teda logické, že v tomto konaní mu ako oprávnenému subjektu škoda ešte nevznikla. Na navrhovateľa bola zmluvou o postúpení pohľadávky postúpená pohľadávka pôvodného veriteľa Róberta Kapalu voči spoločnosti Novák - Penzión, s.r.o. Na základe tejto zmluvy o postúpení pohľadávky prešlo na postupníka aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Pokiaľ ide o výšku škody, ktorá vznikla na strane navrhovateľa, od pôvodného veriteľa Róberta Kapalu síce navrhovateľ nadobudol pohľadávku bezodplatne, ale táto sa započítala na dlh, ktorý mal Róbert Kapala voči A. F.. Následne boli finančné prostriedky vymožené v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Ex/250/2006 u súdneho exekútora Mgr. Mariána Kráľa v prospech navrhovateľa ako oprávneného ešte pred rozhodnutím dovolacieho súdu postúpené spoločnosti RK-STAV, s.r.o., o čom svedčí potvrdenie konateľa spoločnosti Róberta Kapalu. Po právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/66/2011 zo dňa 28.06.2012, ktorý bol exekučným titulom pre vykonanie exekúcie vedenej u súdneho exekútora JUDr. Jána Gavuru pod sp. zn. Ex/103/2012 voči navrhovateľovi ako povinnému, boli vymožené od súčasného navrhovateľa finančné prostriedky v prospech Novák - Penzión, s.r.o. a tieto prostriedky si navrhovateľ v konaní uplatňuje ako škodu, ktorá mu vznikla tak, ako ju špecifikoval v žalobnom návrhu po čiastočnom späťvzátí na prvom pojednávaní v časti o zaplatení úroku z omeškania. Okresný súd síce konštatoval, že išlo iba o vrátenie prijatého plnenia, ale nakoľko toto bolo poukázané v prospech tretieho subjektu, stratil navrhovateľ pasívnu vecnú legitímáciu v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu v poradí druhej exekúcie. Nie je preto pravdivý záver okresného súdu, že by navrhovateľ ostal na nule, resp. takéto tvrdenie by bolo pravdivé len za predpokladu, keby súd v konaní vedenom pod sp. zn. 2Cb/15/2010, ktoré predchádzalo vydaniu v poradí druhého exekučného titulu (rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/66/2011) pripustil, aby na stranu povinného namiesto súčasného navrhovateľa

vstúpila spoločnosť RK-STAV, s.r.o., v prospech ktorej bolo poukázané plnenie vymožené v rámci prvej exekúcie. Ak okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že sa majetok navrhovateľa vykonaním exekúcie sp. zn. Ex/103/2012 znížil, no stalo sa tak v súvislosti s nedobrovoľným splnením povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím, odvolateľ zdôraznil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 2Cb/15/2010 sa navrhovateľ v pozícii odporcu bránil vráteniu vymoženej sumy práve z dôvodov uvedených vyššie, t.j. že vymoženú sumu postúpil na tretiu osobu. Využíval pritom len práva, ktoré mu ako účastníkovi konania priznáva Občiansky súdny poriadok. Odvolateľ sa tiež nestotožnil s tvrdením okresného súdu, ktorý konštatoval rozdiel v postavení navrhovateľa a pôvodného veriteľa Róberta Kapalu v tom, že ak by navrhovateľ za postúpenú pohľadávku aj fakticky zaplatil odplatu, došlo by k zmenšeniu majetku, a teda ku škode, ktorá by súvisela s nezákonným rozhodnutím. V danom prípade však navrhovateľ Róbertovi Kapalovi fakticky síce nezaplatil nič (keďže Róbert Kapala mal mať voči navrhovateľovi dlh vo výške odplaty), ktorá mala byť zaplatená tak, že akákoľvek časť vymoženej sumy na účet navrhovateľa sa odpočíta z dlhu Róberta Kapalu voči navrhovateľovi); navrhovateľ ale sumu vymoženú v prvom exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Ex/250/2006 po vymožení postúpil ďalej na obchodnú spoločnosť RK-STAV, s.r.o. a následne v druhom exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Ex/103/2012 bola od neho vymožená suma 10.462,73 Eur s príslušenstvom, ktorú si navrhovateľ v tomto konaní uplatnil ako škodu, nakoľko túto sumu v exekučnom konaní vedenou u súdneho exekútora JUDr. Jána Gavuru vymohol. Navyše, ak by sa tvrdenie navrhovateľa o existencii akéhokoľvek dlhu nezakladalo na pravde, je viac ako pravdepodobné, že pôvodný veriteľ Róbert Kapala by nikdy nepostúpil právoplatný a vykonateľný exekučný titul na súčasného navrhovateľa A. F..

Odporca zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za použitia ust. § 156 ods. 3 O.s.p.) ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

Zákon č. 514/2003 Z. z. vo svojich ustanoveniach taxatívne vymedzuje podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody, pri ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci: nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, pričom všetky tri tieto náležitosti musia byť splnené súčasne. Pri absencii čo i len jednej z uvedených kumulatívnych podmienky, zodpovednosť štátu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. neprichádza do úvahy. Prvostupňový súd správne poukázal na skutočnosť, že ak navrhovateľ poukazoval na to, že odporca nesie zodpovednosť aj za nesprávny úradný postup, ktorý predchádzal vydaniu nezákonného rozhodnutia, tak navrhovateľ nešpecifikoval, v čom mala táto nesprávnosť spočívať. Ak sa však prejavila v nezákonnom rozhodnutí, potom je daná zodpovednosť za nezákonné rozhodnutie (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 24/2004), čo zodpovednosť za nesprávny úradný postup vylučuje.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že v prejednávanej veci sa navrhovateľ návrhom na začatie konania (po jeho čiastočnom späťvzati) domáhal, aby súd zaviazal odporcu na náhradu škody v sume 20.730,15 Eur s príslušenstvom v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú

pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, s odôvodnením, že si ako škodu uplatňuje sumu, ktorá bola od neho vymožená v exekúcii vedenej pod sp. zn. Ex/103/2012 vedenej súdnym exekútorom JUDr. Jánom Gavurom, ktorá začala na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2Cb/15/2010-61 zo dňa 26.10.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/66/2011 zo dňa 28.06.2012, ktorým bola navrhovateľovi uložená povinnosť vrátiť spoločnosti Novák - Penzión, s.r.o. plnenie vymožené v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 3Er/807/2006. Tak, ako správne konštatoval prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí, exekúcia vedená súdnym exekútorom JUDr. Jánom Gavurom pod sp. zn. Ex/103/2012 by sa nikdy nezačala, pokiaľ by si navrhovateľ dobrovoľne splnil svoju povinnosť vydať spoločnosti Novák - Penzión, s.r.o. plnenie vymožené na základe nezákonného rozhodnutia (rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 20Cob/296/2005 zo dňa 16.03.2006), ktoré nepochybne nezákonným rozhodnutím v zmysle ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. je, nakoľko bolo v rámci dovolacieho konania zrušené Najvyšším súdom SR pre nezákonnosť. Majetok navrhovateľa sa nepochybne vykonaním exekúcie vedenej pod sp. zn. Ex/103/2012 znížil, v predmetnom konaní však nebolo vydané nezákonné rozhodnutie v zmysle ust. § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.. Súdny exekútor v predmetnom exekučnom konaní od navrhovateľa teda vymohol len to, čo mal navrhovateľ splniť na základe uvedeného súdneho rozhodnutia dobrovoľne, t.j. vrátiť sumu vymoženú v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 3Er/807/2006, ktorá sa v dôsledku jeho omeškania s vrátením Novák - Penzión, s.r.o. zvýšila o úroky z omeškania a tiež o trovy následného súdneho konania. Okresný súd správne uzavrel, že v súdnej veci neexistuje priama príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou spočívajúcou v zmenšení majetku navrhovateľa o peňažnú sumu, ktorá bola od neho vymožená v exekúcii vedenej súdnym exekútorom JUDr. Jánom Gavurom pod sp. zn. Ex/103/2012.

Na doplnenie odvolací súd uvádza, že pohľadávka predstavuje subjektívne právo jedného subjektu (veriteľa) požadovať od druhého subjektu tohto istého záväzkovo-právneho vzťahu (dlžníka) určité plnenie, t.j. v súdnej veci aby niečo dal - zaplatil. Vo všeobecnosti teda možno konštatovať, že veriteľ má voči dlžníkovi pohľadávku (t.j. má právo), zatiaľ čo dlžník má voči veriteľovi dlh (t.j. má povinnosť). Ak teda navrhovateľ dňa 14.05.2008 zmluvou o postúpení pohľadávok postúpil na spoločnosť RK-STAV, s.r.o. (konateľom ktorej bol Róbert Kapala) pohľadávku v sume 391.492,00 Sk s príslušenstvom, priznanú rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 4Cb/54/2004 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 20Cob/296/2005 zo dňa 16.03.2006, takouto pohľadávkou A. F. ako postupca v tom čase už nedisponoval, keďže v rámci exekúcie vykonávanej súdnym exekútorom Mgr. Mariánom Kráľom vedenej pod sp. zn. Ex/250/2006; (v konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 3Er/807/2006) bola v jeho prospech už vymožená suma 315.200,00 Sk (t.j. 10.462,72 Eur), v dôsledku čoho dlh spoločnosti Novák - Penzión, s.r.o. voči nemu v predmetnej časti splnením zanikol. O tom svedčí aj samotné tvrdenie navrhovateľa, že jej časť bola už vymožená v exekúcii súdnym exekútorom Mgr. Mariánom Kráľom vedenej pod sp. zn. Ex/250/2006, ktorá skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná a vyplýva tiež z dôkazov produkovaných navrhovateľom prvostupňovom konaní. Na uvedenom závere odvolacieho súdu nič nemení ani skutočnosť, že A. F. sumu vo výške 288.200,00 Sk (ako časť sumy vymoženej v predmetnej exekúcii) dňa 14.05.2008 vyplatil konateľovi spoločnosti RK-STAV, s.r.o. - Róbertovi Kapalovi. Ak teda následne v dôsledku zrušenia exekučného titulu, na základe ktorého prebiehalo exekučné konanie vedené na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 3Er/807/2006, došlo k zastaveniu exekučného konania (uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 3Er/807/2006-80 zo dňa 14.01.2009), ktorým bol zároveň A. F. zaviazaný na úhradu trov exekúcie (právoplatnosť uvedená v rozhodnutiach nastala dňa 02.03.2009), takýto postup exekučného súdu bol v predmetnom exekučnom konaní v súlade so zákonom. Pokiaľ A. F. následne na základe výzvy spoločnosti Novák - Penzión, s.r.o. nevrátil uvedenej obchodnej spoločnosti sumu, ktorá bola od nej zexekvovaná v jeho prospech v konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 3Er/807/2006 v čiastke 315.200,00 Sk s príslušenstvom, bola spoločnosť Novák - Penzión, s.r.o. nútená dňa 08.04.2010 podať na súd návrh na začatie konania, ktorému Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č. k. 2Cb/15/2010-61 zo dňa 26.10.2010 v celom rozsahu vyhovel. Na základe odvolania navrhovateľa Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 14Cob/66/2011 zo dňa 28.06.2012 uvedené rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. Keďže ani na základe tohto exekučného titulu A. F. nezaplatil spoločnosti Novák - Penzión, s.r.o. predmetnú sumu, spoločnosť Novák - Penzión, s.r.o. v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Ex/103/2012 u JUDr. Jána Gavuru predmetnú sumu od A. F. vymohla. Tak, ako správne konštatoval prvostupňový súd, v danom prípade absentuje priama príčinná súvislosť medzi

protiprávnym úkonom a vznikom škody ako nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím.

Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci okresný súd postupoval v súlade s ust. § 132 O.s.p., podľa ktorého dôkazy súd vyhodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkazy jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci.

Krajský súd zdôrazňuje, že odlišné (subjektívne) hodnotenie vlastných argumentov navrhovateľom, resp. jeho neakceptovanie záverov okresného súdu nezakladá nesprávnosť napadnutého rozhodnutia a nie je ani porušením práva na súdnu ochranu. Súčasťou tohto základného práva totiž nie je aj právo na procesný úspech. Inými slovami, nie je porušením práva na spravodlivý proces, ak súd nevyhovie procesnému alebo meritórnemu návrhu účastníka. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II.ÚS 3/97, II.ÚS 251/03).

Na základe konštatovaného odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal v prejednávanej veci dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu účastníkov, ako aj meritum veci. Po vykonaní a hodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p. aj správne a presvedčivo odôvodnil.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania, ktorý plne zodpovedá zákonným ustanoveniam citovaným v napadnutom rozhodnutí.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže si odporca náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a z obsahu spisu mu vznik trov aktuálneho odvolacieho konania ani nevyplýva, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.